

imod sagde, at der alt havde fundet Afkortelser Sted. Min Argumentation var altsaa, at naar der i det omtalte Aar har været en Overskridelse af 335,000 Tjenestefugte, vil der fremtidig med en Forøgelse af 237 Mand ske en endnu større Besparelse. Dette, sagde jeg, var en let forstaaelig Befrægtelse, som overordentlig let kunde kontrolleres. Nu har det ærede Medlem, og det kan kun glæde mig, søgt at kontrollere denne min Udtalelse. Han har fremsat en Tvivl med Hensyn til dette Punkt, og jeg kan kun glæde mig over, at en saadan Tvivl er kommen frem, fordi jeg derved faar Lejlighed til at give en Berigtigelse. Det ærede Medlem siger, at det er interessant at undersøge Forholdene ogsaa paa de andre Statsregnskaber, og han sammenligner da Statsregnskaberne for 1890—1891, 1891—1892, 1892—1893 og for 1893—1894. For det ene af disse Aar, nemlig 1892—1893, kan man ikke se, at der har været en Forøgelse af Tjenestefugtene paa Grund af det store Rekrutantal, men han bemærker derom, at der rimeligvis har været en eller anden stor Omstændighed til Stede, som han ikke erindrer. Det er meget naturligt, at det ærede Medlem ikke har kunnet følge alle de Forandringer i Tjenestefugten, der ere skete i de forskellige Aar, og jeg skal oplyse, at i det Aar bortfaldt Eksercercertiden ganske paa Grund af Koleran, og at derved blev der sparet 309,000 Tjenestefugte. Der skulde altsaa efter Hærens Lov have været 309,000 Tjenestefugte flere, og havde Mandstabet været indfaldt i den Tid, vilde der have fundet en tilsvarende Udgiftsforøgelse Sted, og saa vilde det ogsaa have vist sig, at paa Grund af Forøgelsen af Tjenestefugtene vilde der netop være kommet en Forøgelse paa Konto B. m. Jeg antager, at denne Forklaring vil være tydelig paa dette Punkt. Tager jeg saa Aaret 1891—1892, saa er Forholdet akkurat det samme. Der har ogsaa været en særlig Omstændighed til Stede. Det blev nemlig paa Grund af Høstforholdene besluttet, at Mandstabet først skulde indkaldes senere, og Eksercercertiden blev afkortet med 7 Dage. Dette bevirke, at der blev forbrugt 72,000 Tjenestefugte mindre, og lægger jeg det dertil svarende Beløb til, viser det sig ogsaa, at der kommer en betydelig Stigning i Udgiften. Men endelig skal jeg fremhæve endnu et Moment, og det er vel egentlig det, som hovedsagelig har vakt det ærede Medlems Tvivl. Han siger nemlig, at i 1890—1891 var der 6,221 Rekrutter, og i 1893—1894 var der 6,863 Rekrutter, hvilket giver en Forskel af 642 Mand. Men, siger han, naar der er 642 Rekrutter flere, saa skulde Udgiften være steget med henved

70,000 Kr., og den er kun steget med omtrent 28,000 Kr. Jeg antager, at det er dette, som har vakt det ærede Medlems Tvivl. Det ærede Medlem tilføjer nemlig, at her maa der være noget i Vejen. Saa fuldstændig rigtigt, der er noget i Vejen her, og det, der er i Vejen, er, at intet af de to Tal, som det ærede Medlem argumenterer med, de 70,000 Kr. og de 28,000 Kr., er rigtigt. Naar der nemlig har været 642 Rekrutter flere, hvad har det saa bevirket med Hensyn til Tjenestefugtene? Det har bevirket, at disse 642 Mand have ligget inde i det Aar i 6 Maanedere, og det giver en Forøgelse af 115,000 Tjenestefugte, hvilket bevirker en Udgift af 53,000 Kr. Det, der altsaa skulde have staet er, at man havde maattet vente, at der havde været en Udgiftsstigning af 53,000 Kr. Hvorledes det ærede Medlem er kommen til de 70,000 Kr., kan jeg naturligvis ikke vide. Jeg forudsætter efter at have set uøjere paa dette Tal, at det ærede Medlem maaske har troet — fordi han ved, at en Infanterists Tjenestetid efter den gamle Hærens Lov er 8 Maanedere — at hver Rekrut har været inde i 8 Maanedere netop i det paagældende Aar; men Forholdet er anderledes; kommer en Rekrut ind i 1893, skal han efter den gamle Hærens Lov ligge 6 Maanedere inde i det Aar og senere indkaldes 2 Gange, for Eksempel i 1895 og 1898; men det er klart, at den Udgift, der falder i 1898, kan ikke være opført paa Regnskabet for 1893, hvor der kun kan være opført Udgiften for den Tid, Rekrutterne have ligget inde i dette Aar. Tallet 70,000 Kr. burde derfor være rettet til 53,000 Kr., jeg afrunder naturligvis paa Tusinder og ser bort fra de mindre Tal. Tallet 28,000 Kr. er heller ikke rigtigt; det er rigtigt for saa vidt det ærede Medlem har taget det ud af Statsregnskabet som Differens mellem de paagældende Tal; men det maa vides ogsaa her, at i det Aar har der fundet flere Afvigelse Sted — nemlig foruden nogle mindre Afvigelser — at Eksercercertiden har været afkortet med 5 Dage. Dette har bevirket en Besparelse af 56,000 Tjenestefugte, og det svarer til Sønninger paa Konto B. m. til Beløb 25,000 Kr. Disse 25,000 Kr. maa lægges til de 28,000 Kr., som det ærede Medlem har faaet ud, og man faar da 53,000 Kr., hvilket vilde have været den virkelige Udgift for Tjenestefugtene, dersom man ikke ad administrativ Vej havde gjort Forandring i Tjenestefugten. Det træffer sig altsaa saaledes, at medens det ærede Medlem har ment, at Udgiften skulde være henholdsvis 70,000 og 28,000 Kr., blive begge Tal akkurat det samme: 53,000 Kr. Det er meget naturligt, at det ærede Med-